

Пообіцяй мені, що ми дійдемо до мети

Цю зустріч пам'ятатиму довіку,
Її подарував нам Бог.
Здавалося, що ми знайомі споконвіку,
Та зараз час казати епілог.

Ми говорили про усе на світі:
Дитинство, юність, зміст життя.
У спогадах дорогоцінні миті,
А у серцях тривожне відчуття.

Чи буде зустріч дана знову?
Нехай не на землі - у небесах!
Коли Господь пересіватиме полову,
Якими знайде нас на терезах?

Лиш думка не дає мені спокою,
Що може статись так, відколи
Той День зустріне нас з тобою -
Ми більше не побачимось ніколи...

Через щоденний тиск випробувань
У небеса не всі ввійдуть.
Відчувши на собі весь шквал страждань,
Багато вірних відійдуть.

Не зрозумівши дій Господніх,
Що звершував над ними Він в житті,
Чимало буде серед них незгодних,
Які не знатимуть, що Бог мав на меті.

Чому одних зціляв, а інших - ні?
Чому одні життя пройшли у визнанні?
Вітання, почесні, пісні хвали!
А інші несли хрест у вигнанні...

Чому одні в Ісусі зцілення знайшли,
Від інших й досі чути: «Поможи»?
І Бог у відповідь мовчить, терпи.
Як вірить їм тоді, в такі часи, скажи?

Та й у Віфезді зцілення отримують не всі,

Хоч однаково прагнуть до цілющої води.
Багатство теж дано не всім на цій землі,
На ній існують люди різні – слуги і вожді.

Побачивши Господні дії отакі в житті,
Не зрозумівши Божих цілей і мети,
Чи не захочеш Ти від Нього відійти?
Без Нього ж ніяк Царства досягти...

За будь-яких обставин віру збережи,
Зумій з Христом життєве поле перейти.
Хоч нелегка дорога нас чекає в переді,
Пообіцяй мені, що ми дійдемо до мети!

Александр Гениш
July 08, 2017

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/11063>

© Copyright 2025, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com